

De periodista a periodista, Julià Álvaro [entrevista](#) Francesc Arabí. Podeu començar per on vulgueu, que per tot arreu trobareu reflexions interessants. El repàs que li pega al PSPV és dels bons, tota una radiografia del mal que està patint, però a mi m'agrada, especialment, el mos a la punta de l'entrepà:

Clar, si comencem a analitzar trames, i no està bé que ho diga un periodista, topem amb la trama dels mitjans de comunicació... Que això també té el seu pes ací, eh? Els mitjans de comunicació com a element de control extern de la ciutadania. Sense premsa lliure no hi pot haver vot lliure. I una premsa no és lliure perquè ho pose la Constitució sinó perquè en el compte de resultats no té hipoteques fortes i en una crisi econòmica com la que estem, si el pes de la publicitat institucional passa de pesar un 15% a pesar un 44, clar... També val per als advocats, per als arquitectes... Si et signifiqués, et posen un cartell... i ser un heroi no és una obligació. Vull dir que donar el pas no és fàcil. Jo conec un arquitecte que per anar en una llista municipal en un lloc simbòlic ha perdut cinquanta-quatre mil contractes en ajuntaments de tercera. La gent tot això ho sap, la gent veu les perspectives i no fa el pas avant. Ni pensar-ho. I tot es queda com està.

No està bé que ho diga un periodista? Crec que sí, i ja era hora.